

Da Distriktslægen nu maa anse det for aldeles umuligt for ham, selv paa den mest økonomiske Maade, at leve med Familie af den Indtægt, som han saaledes vil kunne opnaa, og han saaledes trues med fuldstændig Odeløggelse af sin Eksistens, anholder han om, at det fornævnte personlige Tillæg maa blive ham tilstaaet.

Politimesteren i Stagen har anbefalet Andragendet og attesteret, at Nedgangen i Indtægten er Distriktslæge Bøghvadts utilregnelig. Stiftssyffikus for Aalborg og Hjørring Amter har ligeledes meget anbefalet, at der gives Ansøgeren et passende personligt Sagetillæg som foreløbig Foranstaltning, og ligeledes har det kongelige Sundhedskollegium under Hensyn til, at Forhold, som ikke kunne tilregnes Andrageren, have foranlediget en saa stor Formindstelse af hans Indtægter, at de ere blevne utilstrækkelige til hans og hans Families Underhold, anbefalet, at det ansøgte Lønningstillæg bevilges ham.

Da den normale Forudsætning for Distriktslægeembedernes Gagering, at Indehaveren ved privat Praksis skal opnaa største Delen af sin Indtægt, er i væsentlig Grad glippet her, og da det offentlige er interesseret i, at Embedsmanden ikke i økonomisk Henseende reduceres saaledes, at Baretagelsen af Embedets Lørv uundgaelig lider derved, finder Justitsministeriet, at der turde være Grund til af Statskassen at yde denne Distriktslæge personlig en midlertidig Godtgørelse for den betydelige og uforskyldte og ved hans Embedstiltrædelse upaaregnede Nedgang i Indtægten, som stedlige Forhold ikke tillade ham paa anden Maade at faa erstattet.

I saa Henseende vilde man anse det for passende, at der tilstodes ham et personligt Tillæg af 800 Kr. aarlig for indtil 3 Aar. Ministeriet skal derfor anmode det ærede Udvalg om til 3dje Behandling i Folketinget af Forslag til Finansloov for Finansaaet 1899—1900 at ville stille Forslag om en midlertidig Forhøjelse af Konto § 20 IV. B. 2 med 800 Kr.

Rump.

B. Krarup.

Til Folketingets Finansudvalg.

Justitsministeriet. København, den 26de Januar 1899.

I et hertil indkommet Andragende har Kommune læge paa Dursø C. G. Pontoppidan, hvem der som saadan ydes et aarligt Tilskud af Statskassen paa 600 Kr., jfr. Rigsdagstidende for 1893—94, Folketingets Forhandlinger, Sp. 5115—18, medens Amtsrepartitionsfonden og Sogneraadet i alt yde et aarligt Tilskud af 600 Kr., foruden fri Bolig, anholdt om, at det af Statskassen ydede Tilskud maa blive forhøjet med 200 Kr. aarlig, idet han til Støtte herfor har anført, at han, da han kun kan paaregne en aarlig Indtægt af ca. 1,000 Kr. ved privat Praksis, ikke ser sig i Stand til ved de fornævnte Indtægter at bestribe Udgifterne til sit og Families Underhold, navnlig da Andrageren for at følge med paa sit Fags Omraade maa sætte sig i ikke ubetydelige Udgifter til Anstæffelse af faglig Litteratur og Instrumenter. Dursø Sogneraad har med Bemærkning, at Beboerne paa Den have strakt sig saa vidt som muligt, anbefalet Andragendet under Hensigtning til, at ikke blot Andragerens Dygtighed, men ogsaa den Maade, hvorpaa han har vidst at stæffe sig Beboernes Tillid og Agtelse, gøre det i høj Grad ønskeligt, om der kunde stæffes ham en saadan økonomisk Situation, at han kunde fortsætte sin Virksomhed. Saavel Herredsfogden i Horns Herred som Amtmanden over Frederiksborg Amt have ligesom Syffikus i nordre Sjællandske Syffikat anbefalet Andragendet, hvortil det kongelige Sundhedskollegium i en af Justitsministeriet indhentet Erklæring har sluttet sig.

Da ogsaa Justitsministeriet efter det oplyste maa finde det ønskeligt, at Statsens Tilskud forhøjes med det ansøgte Beløb, hvorved bemærkes, at det saaledes